

Der tilsigtes ej heller ændringer med hensyn til, hvilke behandlinger og hjælpemidler der kan betales efter bestemmelsen.

Det er således med forslaget tanken, at der i forbindelse med afgørelse af sagen i Arbejdsskadestyrelsen skal træffes en samlet afgørelse om erstatning. Ændrer de forhold, der lægges til grund ved afgørelsen, sig efter afgørelse, vil der være mulighed for at genoptage spørgsmålet om betaling af behandlingsudgifter efter bestemmelsen i § 30. Det forudsættes, at et udbetalt beløb til dækning af fremtidige behandlingsudgifter ikke skal betales tilbage, hvis det efterfølgende viser sig, at behandlingen ikke får det forventede omfang.

Som en følge af, at der ved sagens afslutning i Arbejdsskadestyrelsen fastsættes et samlet beløb for betaling af behandlingsudgifter, bortfalder behovet for at betale behandlingsudgifter, når sagen genoptages ad en ændret vurdering af det varige mén eller tabet af erhvervsevnen. Den gældende bestemmelse herom ophæves derfor samtidig, ligesom den gældende adgang for chefen for Arbejdsskadestyrelsen til at fastsætte regler om betaling af behandlingsudgifter, når sagen ikke længere er under behandling, bortfalder. Behovet for at fastsætte disse regler vil ikke være til stede, når der træffes en samlet afgørelse om fremtidige behandlingsudgifter.

Til § 27

Bestemmelsen afløser gældende lovs § 31. Den gældende 2 års frist for erstatningsafgørelsen i sagen foreslås nedsat til 1 år. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til forslaget § 21.

Nedsættelsen af fristen for erstatningsafgørelsen i sagen fra 2 år til 1 år vil indebære et forøget antal sager, hvor der vil blive truffet en midlertidig afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne, når skadelidtes erhvervsmæssige forhold ikke er afklaret. Det skyldes, at der ikke er mulighed for at dispensere fra fristen.

Arbejdsskadestyrelsen har ved 1-års-fristens udløb mulighed for dels at træffe en egentlig afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne efter forslaget § 28 og mulighed for at træffe en midlertidig afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne efter § 27. Træffer Arbejdsskadestyrelsen afgørelse efter § 32, kan afgørelsen genoptages efter forslaget § 30. Træffer Arbejdsskadestyrelsen en midlertidig afgørelse efter § 31, skal denne afgørelse genoptages enten straks eller senere.

Bestemmelsens stk. 4 er i forhold til gældende lovs stk. 4 justeret, således at Arbejdsskadestyrelsen kan træffe midlertidige skønsmæssige afgørelser om erstatning for tab af erhvervsevne i de tilfælde, hvor den erhvervsmæssige situation ikke er afklaret. Er det sikkert, at arbejdsskaden ikke vil medføre en varig nedsættelse af erhvervsevne, vil der ikke være grundlag for at træffe en midlertidig afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne. Der opstilles imidlertid ikke længere som efter gældende lov et krav om, at der kan dokumenteres et sikkert fremtidigt tab af erhvervsevne på det tidspunkt, hvor den midlertidige afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne træffes. Det indebærer blandt andet, at der kan træffes midlertidig afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne i nogle situationer, hvor den skadede borger modtager dagpenge eller arbejdsløshedsunderstøttelse m.v. Herved kan den skadede borger blandt andet også sikres et forsørgelsesgrundlag i de situationer, hvor en afgørelse om midlertidig erstatning for tab af erhvervsevne indebærer, at udbetaling af dagpenge ophører, jf. dagpengelovens § 22.

Til § 28

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 32. Bestemmelsen er ændret i konsekvens af det ændrede erhvervssygdomsbegreb.

Til § 29

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 33.

Til § 30

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 34.

Bestemmelsen foreslås ikke ændret i sin ordlyd, idet de skærpede krav til genoptagelse mere end 5 år fra tidligere afgørelse om fastsættelse af godtgørelse for varigt mén og erstatning for tab af erhvervsevne ikke tænkes ændret. Status foreslås derfor opretholdt, idet der dog lægges op til en opstramning rent administrativt, for så vidt angår forståelsen af ganske særlige omstændigheder som grundlag for genoptagelse af godtgørelses- og erstatningsspørgsmål mere end 5 år fra tidligere afgørelse herom. Området tænkes især anvendt på sager om erstatning for tab af erhvervsevne i situationer, hvor den skadede borger er begyndt et skåne- eller fleksjob, og hvor det på sigt viser sig ikke at kunne varetages på grund af skadens følger.

Genoptagelse af godtgørelsesspørgsmål vil kræve, at der foreligger nye oplysninger, der kan begrunde en ganske betragtelig forhøjelse af méngodtgørelsen. Dog således, at der skeles til, om der tidligere er fastsat en lille eller stor ménprocent.